

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/26584 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 25 juni 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) de aan appellante verleende verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd ingetrokken.

Bij besluit van 3 mei 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 juni 2007, verzonden op 5 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit neemt op bezwaar met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 augustus 2007 is door de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

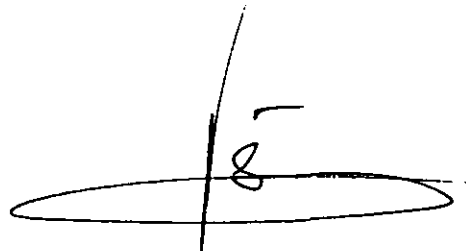
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2007

91-540.

Verzonden: 17 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 06/26584

V-nummer:

Inzake: [] eiseres,
gemachtigde mr. W.H.M. Ummels, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. M.W. Bijvank.

I Procesverloop

1 Eiseres, geboren op [], bezit naar eigen zeggen de Soedanese nationaliteit. Zij verblijft sedert 16 maart 1998 als vreemdeling in de zin van de vreemdelingenwetgeving in Nederland. Bij besluit van 30 juni 1998 is aan eiseres met ingang van 16 maart 1998 een vergunning tot verblijf verleend onder de beperking 'alleenstaande minderjarige asielzoeker'. Op grond van Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire (TBV) 2000/30 had deze vergunning met ingang van 4 januari 2001 omgezet dienen te worden in een vergunning tot verblijf zonder beperkingen. Op grond van artikel 115, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) had deze vergunning met ingang van 1 april 2001 omgezet dienen te worden in een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd. Bij besluit van 1 mei 2001 is aan eiseres een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd verleend, welke gelet op het voorgaande wordt geacht een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd te zijn. Op 7 juni 2005 heeft verweerder aan eiseres het voornemen van 1 juni 2005 uitgereikt tot intrekking van deze vergunning. Eiseres heeft op 20 juni 2005, aangevuld op 11 augustus 2005 en 30 september 2005 haar schriftelijke zienswijze hieromtrent naar voren gebracht. Op 28 juli 2005 is eiseres door verweerder gehoord omtrent het voornemen. Bij besluit van 7 oktober 2005 heeft verweerder de aan eiseres verleende vergunning voor onbepaalde tijd ingetrokken met terugwerkende kracht tot 16 maart 1998. Eiseres heeft tegen dit besluit op 3 november 2005, aangevuld op 29 november 2005 en 13 december 2005, bezwaar gemaakt. Bij besluit van 3 mei 2006 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

2 Op 30 mei 2006, aangevuld op 21 juli 2006 en 23 januari 2007, heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft op 31 januari 2007 een verweerschrift ingediend.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 20 april 2007. Ter zitting is verschenen eiseres in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

AWB 06/26584

2

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 22, eerste lid en onder b, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen, wijzigen of verlengen zouden hebben geleid.

1.2 Ingevolge artikel 7:2, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) stelt het bestuursorgaan voordat op het bezwaar wordt beslist belanghebbenden in de gelegenheid te worden gehoord. Ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder b van de Awb kan van het horen van belanghebbenden worden afgezien indien het bezwaar kennelijk ongegrond is.

2.1 Verweerder stelt zich in het bestreden besluit onder meer op het standpunt dat eiseres onjuiste gegevens heeft verstrekt. Verweerder baseert dit op de rapporten van 19 april 2005 en 28 april 2005 van de bij eiseres afgenomen taalanalyse op 18 maart 2005, waarin is opgenomen dat eiseres eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Soedan en eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Nigeria. De aanleiding voor deze taalanalyse was het verzoek om naturalisatie van eiseres, naar aanleiding waarvan op 16 december 2004 een dossieranalyse van eiseres heeft plaatsgevonden. Hieruit is naar voren gekomen dat er aanwijzingen bestaan dat Soedan mogelijk niet correct is opgegeven als herkomstland. Eiseres heeft geen contra-expertise ingebracht. Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) kan eiseres niet volstaan met het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de taalanalyse. De kritiek die eiseres heeft ingebracht op het instrument taalanalyse kan derhalve niet afdoen aan de conclusies daarvan. Bovendien is het Bureau Land en Taal een terzake deskundig bureau. Voorts is geen sprake van strijd met het rechtzekerheidsbeginsel nu aan eiseres geen mededelingen zijn gedaan dat het verstrekken van onjuiste gegevens haar niet zou worden tegengeworpen. Voorts dient ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling degene die op basis van onjuiste informatie rechten verwerft er steeds rekening mee te houden dat op enig moment rechtsherstel kan plaatsvinden. Dat eiseres haar leven zich verder hoeft ontwikkeld in Nederland kan daaraan niet afdoen.

2.2 Met betrekking tot het beroep van eiseres op artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) is volgens verweerder niet gebleken dat de kinderen van eiseres nauw en regelmatig contact hebben met hun vader. Evenmin is gebleken dat hij een bijdrage levert in de kosten van de verzorging van de kinderen. Voorts is niet gebleken dat de vader met enig gezag over de kinderen is bekleed. De erkenning door de vader van 18 oktober 2005 kan daaraan niet afdoen. Met betrekking tot de vraag of er voor de vader sprake is van een objectieve belemmering om het gezinsleven elders uit te oefenen, stelt verweerder zich op het standpunt dat nu eiseres onjuiste gegevens heeft verstrekt niet getoetst kan worden waar het gezinsleven zich zou kunnen afspelen. Dit dient voor rekening en risico van eiseres te blijven. Met betrekking tot het gezinsleven van eiseres met haar kinderen stelt verweerder vast dat de verblijfsvergunning van het oudste kind inmiddels is ingetrokken en de aanvragen van de jongste kinderen zijn afgewezen.

AWB 06/26584

3

3 Eiseres kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Zij voert daartoe onder meer aan dat de verrichte taalanalyse onvoldoende grondslag vormt voor het bestreden besluit, omdat de wetenschappelijke waarde ervan omstreden is, zodat aan het resultaat daarvan geen absolute betekenis kan worden toegekend. In dit kader heeft eiseres ter nadere onderbouwing van deze stelling in beroep een beschouwing van de heer Grootendorst overgelegd over de validiteit van het door verweerder gehanteerde instrument van taalanalyses als middel van herkomstbepaling. Op grond van de door verweerder genoemde jurisprudentie van de Afdeling blijft bij het niet voorhanden zijn van een contra-expertise de twijfel aan de gestelde nationaliteit bestaan. Slechts twijfel is onvoldoende voor intrekking van een vergunning en miskent dat de bewijslast voor het aanwezig zijn van onjuiste gegevens bij verweerder ligt. Eiseres wijst in dit verband op een uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Den Bosch van 23 november 2006. Voorts stelt eiseres zich op het standpunt dat in verband met de geboorte van haar drie kinderen in Nederland, van de vader van de kinderen niet gevergd kan worden zich buiten Nederland te begeven om invulling te geven aan de nauwe relatie die hij met de kinderen heeft. Dit vanwege het feit dat de vader arbeid in loondienst verricht. Dit had voor verweerder aanleiding moeten zijn om af te zien van intrekking van de aan eiseres verleende vergunning. Voorts levert dit strijd met artikel 8 van het EVRM op. Ter zitting heeft eiseres hieromtrent verklaard dat aan de kinderen inmiddels een verblijfsvergunning is verstrekt op grond van artikel 8 EVRM in verband met de omgang met hun vader. Tot slot stelt eiseres zich op het standpunt dat verweerder de hoorplicht heeft geschonden door het bestreden besluit te nemen zonder eiseres omtrent haar bezwaren te horen.

4.1 De rechtbank overweegt het volgende.

4.2 Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 5 april 2007 (JV 2007/256) overweegt de rechtbank dat het op de weg van verweerder ligt om, indien sprake is van intrekking van een verblijfsvergunning aannemelijk te maken dat de van toepassing zijnde intrekkingsgrond zich voordoet. Als door verweerder aan deze bewijslast is voldaan, is het vervolgens aan de vreemdeling om het door verweerder geleverde bewijs te weerleggen. Gelet op de rapporten taalanalyse van 19 april 2005 en 28 april 2005 heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank aannemelijk gemaakt dat de intrekkingsgrond van artikel 22, eerste lid en onder b, van de Vw 2000 zich voordoet. Vervolgens staat ter beoordeling of eiseres het aldus door verweerder geleverde bewijs heeft weerlegd. In dit kader heeft eiseres aangevoerd dat de wetenschappelijke waarde van taalanalyses omstreden is en heeft ter onderbouwing hiervan de bovengenoemde beschouwing van de heer Grootendorst overgelegd. De rechtbank is van oordeel dat deze in algemene bewoordingen gestelde beroepsgrond niet kan slagen en verwijst daartoe naar de uitspraak van de Afdeling van onder meer 9 mei 2006 (JV 2006/249) waarin is overwogen dat de taalanalyse door het Bureau Land en Taal tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalisten zijn op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole.

4.3 Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 19 mei 2005 (JV 2005/258) overweegt de rechtbank dat vervolgens de vraag aan de orde is of er een contra-expertise is overgelegd en hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd concrete aanknopingspunten biedt om te twijfelen aan de juistheid van de in de voornoemde rapporten taalanalyse neergelegde conclusies. De rechtbank stelt vast dat eiseres geen contra-expertise heeft overgelegd en is voorts van oordeel dat hetgeen eiseres overigens

AWB 06/26584

4

heeft aangevoerd geen concrete aanknopingspunten biedt om aan de juistheid van de in de rapporten van taalanalyse neergelegde conclusies te twijfelen. Eiseres is er derhalve niet in geslaagd om het door verweerder geleverde bewijs te weerleggen, zoals bedoeld in de Afdelingsuitspraak van 5 april 2007.

4.4 Naar aanleiding van de beroepsgrond van eiseres dat zij niet op haar bezwaarschrift is gehoord, overweegt de rechtbank het volgende. Er is sprake van een kennelijk ongegrond bezwaar ingeval uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren van de indiener ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over deze conclusie. Daarbij moet de inhoud van het bezwaarschrift worden beoordeeld in samenhang met hetgeen in eerste instantie door betrokkene is aangevoerd en met de motivering van de primaire beslissing. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar. Hetgeen eiseres in bezwaar naar voren heeft gebracht rechtvaardigt niet de conclusie dat reeds aanstonds buiten twijfel is dat het bezwaar ongegrond is. Daartoe overweegt de rechtbank dat eiseres in de gronden van haar bezwaarschrift van 29 november 2005 heeft aangevoerd dat eiseres drie kinderen heeft die door hun vader zijn erkend en deze in belangrijke mate deel heeft in de opvoeding en verzorging van de kinderen, zodat volgens eiseres sprake is van een niet te rechtvaardigen inbreuk op het gezinsleven en voorts dat er objectieve belemmeringen zijn het gezinsleven elders uit te oefenen. In het aanvullend bezwaarschrift van 13 december 2005 heeft eiseres haar stellingen hieromtrent nader onderbouwd. Gelet op deze persoonlijke feiten en omstandigheden die eiseres heeft aangevoerd had verweerder eiseres in bezwaar hieromtrent dienen te horen. Verweerder heeft er derhalve ten onrechte van afgezien eiseres op haar bezwaar te horen. Dit klemmt te meer nu eiseres in beroep heeft gesteld dat de vader van de kinderen inmiddels ook met gezag over hen is belast, er een omgangsregeling tussen hem en de kinderen is getroffen, hij alimentatie betaalt ten behoeve van de kinderen en zij in het bezit zijn gesteld van een verblijfsvergunning op grond van de omgang die zij met hun vader hebben. Verweerder zal gelet op artikel 7:11 van de Awb deze omstandigheden dienen te betrekken bij de nieuw te nemen beslissing op bezwaar.

5 Gelet op het voorgaande komt de rechtbank tot het oordeel dat het bestreden besluit wegens strijd met de hoorplicht zoals opgenomen in artikel 7:2 van de Awb voor vernietiging in aanmerking komt. Het beroep wordt derhalve gegrond verklaard.

6 De rechtbank ziet aanleiding om ingevolge artikel 8:72, vijfde lid van de Awb een voorlopige voorziening te treffen zoals hieronder is aangegeven.

7 De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644 (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322 en wegingsfactor 1).

AWB 06/26584

5

III Beslissing

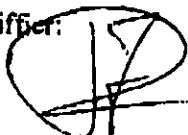
De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

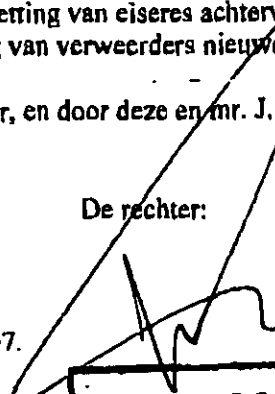
- 1 verklaart het beroep gegrond;
- 2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3 bepaalt dat verweerder binnen 6 weken na verzending van deze uitspraak nieuwe besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- 4 veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644 onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiseres dient te vergoeden;
- 5 gelast dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon het door eiseres betaalde griffierecht ten bedrage van € 141 vergoedt;
- 6 treft de voorlopige voorziening dat uitzetting van eiseres achterwege dient te blijven tot en met vier weken na de bekendmaking van verweerders nieuwe beslissing.

Aldus gedaan door mr. P.C. Santema, rechter, en door deze en mr. J. van Dort, griffier, ondertekend.

De griffier:

De rechter:

Uitgesproken in het openbaar op 25 juni 2007.

afschrift verzonden op: - 5 JULI 2007

VOOR COPIE CONFORM De griffier van
rechtbank
te 's-Gravenhage

wnd

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepsschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepsschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrecht-spraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

NB. In deze uitspraak is het beroep (deels) gegrond verklaard en is het bestreden besluit vernietigd. Als de rechtbank daarbij gronden van het beroep uitdrukkelijk heeft verworpen en belanghebbende en/of verweerder daarin niet wil(len) berusten, moet daartegen binnen bovengenoemde termijn hoger beroep worden ingesteld.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 2 AUG 2007	
ZAACNR.	200705499/102
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. W.H.M. Ummels
advocaat en procureur

Mathenesserlaan 357b
3023 GC ROTTERDAM

Telefoon

010-4770155

Telefax

010-4767925

Uw ref. :

Onze ref. :

Rotterdam, 5 juli 2007

Inzake: hoger beroep

vreemdeling van Soedanese nationaliteit

verweerder : Staatssecretaris van Justitie

uitspraak Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingplaats

Rotterdam / verzonden 05.07.07 (AWB 06/26584).

Geeft te kennen :

vreemdelinge van Soedanese nationaliteit, geboren [] wonende te [], te dezer zake woonplaats kiezende ten kantore van mr. W.H.M. Ummels, advocaat-procureur te Rotterdam, aldaar kantoorhoudende aan de Mathenesserlaan 357b, die verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep door eiseres (thans appellante) en verder als haar gemachtigde in de procedure zal optreden en onderhavig hoger beroepschrift ondertekent, het navolgende :

Hoger beroep wordt ingesteld tegen de in afschrift bijgevoegde uitspraak d.d. 25 juni 2007 verzonden 5 juli 2007(AWB 06/26584), waarbij het beroep van appellante tegen intrekking van de verleende vergunning voor onbepaalde tijd, weliswaar gegrond wordt verklaard maar de Rechtbank tegelijkertijd vaststelt dat eiseres er niet in is geslaagd concrete aanknopingspunten te bieden om aan de juistheid van de in de rapporten van taalanalyse neergelegde conclusies te twijfelen.

Het beroep is dan ook slechts gericht tegen de overweging van de Rechtbank dat eiseres er niet in is geslaagd het door verweerder geleverde bewijs te weerleggen. Voor het overige kan eiseres zich verenigen met de overwegingen welke hebben geleid tot de gegrondverklaring.

Daarbij wordt zijdens appellant de navolgende grief aangevoerd.

Grief

In de uitspraak voor zover deze wordt aangevallen heeft de Rechtbank ten onrechte overwogen dat eiseres geen concrete aanknopingspunten heeft geboden om aan de juistheid van de in de rapporten van taalanalyse neergelegde conclusies te twijfelen.

Toelichting

Namens eiseres, thans appellante zijn in de procedure een dossieranalyse ingebracht van de Taalstudio betreffende de rapporten van taalanalyse implicierend een deskundige kritiek daarop en een wetenschappelijke verhandeling over de betrekkelijke waarde van taalanalyses. Naar de mening van appellante is daarmee voldoende aangetoond dat onder de gegeven omstandigheden de rapporten van taalanalyse van verweerder onvoldoende grondslag vormen om te kunnen overgaan tot intrekking van de verleende vergunning. De in acht te nemen rechtszekerheid brengt met zich mee dat er meer zekerheid omtrent de juistheid van de feiten en gegevens dient te zijn dan de rapporten van taalanalyse bieden. De Rechtbank heeft onvoldoende gemotiveerd anders geoordeeld. Een verwijzing naar jurisprudentie is niet voldoende te achten.

De uitspraak van de Rechtbank kan dan ook wegens motiveringsgebreken niet in stand blijven en dient in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin te worden vernietigd.

Redenen waarom wordt verzocht de bovenaangevoerde grief gegrond te verklaren met instandhouding van het dictum van de uitspraak van de Rechtbank en veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Gemachtigde,

Mr W.H.M. Ummels

Cc IND/PV

Bijlagen: kopie uitspraak 25.06.07 (AWB 06/26584)
machtiging